UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Breuiarius Moguntiu[m]

[Straßburg], [ca. 1500]

de vno confessore non pontifice.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31634

Visual Library

feſſori tuo tribuiſti. vt ⁊ noua
mundum arte illuderet: ⁊ de
hoſte generꝫ humani mirabi-
liter triumpharet: concede ꝓ-
picius: vt eius muniamur au-
xiliis cuius ſalutiferis erudi-
mur exemplis Per dñm. In-
uit. Chriſtum regem adore-
mus in beato alexio Ut nos
iungat imploremus hui⁹ ſan-
cti conſortio. ps. Uenite. In
primo noctur. añ. Tanq̃ lig-
num fructiferum in celeſti ro-
ſario redolet hic in poſteꝝ ro-
manorum collegio. añ. Inui-
debat ei patriſfamilia ſed hic
propter deum in paciencia ala
pas ⁊ ꝓbra ſuffert ac vilia ſci
ens deum ſuum pati ſimilia.
Añ. Tu ſuſceptor es dñe ſan-
cti tui in gloria granum purũ
de fragmine excuſſa p̃mo pa-
lea bonus cultor in culmie re
ponit vt in horrea. ℣. De vno
confeſſore non pontifice. L. I.
FUit rome vir magnus
⁊ nobilis Euſemianus
nomie valde diues et primuſ
in palatõ imparatoris. Erãtqꝫ
ei tria milia puerorum qui zo
nis cingebantur aureis ⁊ ſeri-
cis induebantur veſtimentis
Hic nãqꝫ erat iuſt⁹ ⁊ miſericorſ
elemoſynas mltas pauperib⁹
erogans. Tres ꝑ ſingulos di
es menſe parabãtur in domo
eius orphanis viduis ⁊ pere-
grinis et iter agentibus. Ipſe

ſo ad horã nonã comedebat
cum viris religioſis. Mulier
autem eius agles nomie reli-
gioſa ac timens deum ⁊ non
erat illis filius eo ꝙ ſterilis eſ
ſet. Tu aũt. ℟. Alexius ex no
bili licet de matre ſterili exti-
tit oriundus proſapia et vigi
li cura. Uitaqꝫ celibi nutrix
informandus. ℣. Ut ſamu-
el poſtulatur alexius ac dona
tur a deo matri flebili. Uita.
Unde merentes Lectõ ſcdã.
erant et triſtes eo ꝙ tantaruꝫ
ſubſtantiarum ac familiarum
nullum haberent heredem. et
ideo immenſas quotidie lar-
giebantur elemoſynas orõib⁹
quoqꝫ et obſecrationib⁹ inſi-
ſtentes dominum dep̃caban
tur vt daret eis filium qui ſuc
cederet eis. Quorum d̃s ꝑm
bonitatẽ ſuã cõtritionẽ aſpici
ens recordatus eſt operum ip
ſorum ⁊ exaudiuit eos. cõceſ-
ſitqꝫ eis filium Et vocauerũt
nomen eius alexium. Quo ni
mis letantes gratias egerunt
deo. Et ſtatuerũt vt deincepſ
caſtum et ſanctum reliquũ vi-
te ſue ducerent temp⁹ vt deuſ
gauderet de ill'⁊ de filio queꝫ
dederat eis ⁊ vt vltra adinui
cem non accederent ſed ĩ caſti
tate perſeuerarẽt Tu aũt. ℟.
Gaudet parens de filio vter-
qꝫ quem mox ſtudio tradunt
liberali pneumatis ſancti grã

dat̄ illi ſcientia. Uiro pluſq̄
a mortali. ℣. Sic ſpūs ubi
manat mox libertas alta pla-
nat abſq̄ voce magr̄ali. Ui-
ro pluſq̄ a mortali. Lectō. iij.
Puer autem vt ad etatem
diſcipline cōgruā ꝑuenit tra-
diderūt eum eccleſiaſticoꝝ ſa
cramētoꝝ ac liberaliū diſcipli
narū mgr̄is ⁊ ita dō largiente
edoctus ē vt in oīb9 phie et
maxime ſpūalib9 floreret ſtu-
dijs. Cū aūt ad tempus ado
leſcentie acceſſiſſet ⁊ eū nupti
alib9 inſulis aptū iudicaſſet:
dederūt ei puellā ex gn̄e impi
ali ⁊ ornauerūt thalamū: ⁊ im
poſite ſūt illis ſingule corone ī
templo bonifacij martiris ꝑ
manus honoratiſſimoꝝ ſacer
dotum. ⁊ ſic cum gaudio ⁊ le-
ticia letum duxerunt diē. Tu
autem domine miſere. nobis.
℟. Hic prouectum dicūt ſui
tradendum eſſe nuptui ſicut
decet ſuo pari. ſ3 ſi iūgat nup-
tijs Carnis tn̄ officiūs ſe nole
bat mancipari. ℣. Sicut nu
bi nec nubere angeliq3 aſſiſte
re volūt ſuo ſalutari. Carnis
Gloria patri et filio. Carnis
tamen officijs. In ſecūdo no.
aū. Sacrificiū iuſticie tibi de
us obtulit qn̄ tanq̄ pellez ho
ſtie ſupflua repulit. aū. Ad te
orabat dn̄e hic beatus aleri9
⁊ in tua dulcedine exauditur
vberius. Añ. Dn̄e q̄ mirabi
lis in ſanctis et laudabilis. ſ3
tamen in alexio quē ꝑclaꝝ tot
ſignorum reddis cunctis ⁊ de
corū nr̄a tendit deuotō. L. iiij
Veſpe aūt fc̄tō dixit euphe-
mianus filio ſuo. Intra filiin
cubiculum et viſita ſponſā tu
am. Ut aūt intrauit cepit no
biliſſimus iuuenis ⁊ ī chriſto
ſapientiſſimus inſtruere ſpon
ſam ſuam ⁊ plura ei ſacramē-
ta diſſereꝛ. deinde tradidit ei
anulum ſuum aureū ⁊ rendaz
id eſt caput balthei quo cin-
gebat inuolutā ī pāno ⁊ pur-
pureo ſudario. dixitq̄ ei Su-
ſcipe hec ⁊ conſua vſq̄ dū do
mino placuerit: ⁊ dn̄s ſit int
nos. Tu autem domine miſe
rere nobis. D. ℟. Spreto ne
xu coniugali comitatuq̄ pō-
pali hic ad ediſſem ſyrie tēdit
vt mēs eius tota chriſto dare
tur. Remota cameli ſupficie.
℣. Ab oīb9 abſtineri ſe vo-
lebat ⁊ habeꝛ illud brauium
glorie. Remota a carmeli ſu-
perficie. Lectio quinta.
Poſtea accepit de ſubſtātia
ſua ⁊ diſceſſit ad mare aſcen-
denſq̄ nauem deo pſpante
ꝑuenit laodiciam. ⁊ inde iter
arripiens abijt ad ediſſam ſy
rie ciuitatem vbi ſine huma-
no opere imago domini nr̄i ie
ſu chriſti in ſindone habebaꝛ:
Quo ꝑueniens omnia que ſe
cum tulerat paupibus eroga

nit. Et induens ſe veſtimēta
viliſſima cepit ſeder̄ cum cete
ris paupibus ad atrium ſctē
dei genitricis marie. Sctā q̄
q̄ꝫ dei myſteria ſingulis dieb⁹
dominicis accipiebat: ⁊ de ele
moſynis que ei dabant̄ quan
tum ſibi ſufficeret reſeruabat.
cet̄a ꝓ paupibus erogabat.
Tu autem domine miſe. nob.
R. Emulator pauptatis in
habitu vilitatis a ſuis dum
requiritur in alter̄ iam muta
tus vituꝫ. Et alienatus peni
tus non agnoſcitur. V. Qui
ſunt eius chriſtus nouit mun
dus autem non agnouit a q̄
ipſe non colit̄. Et alienatus.
Poſt cuius vancꝫ Lectō vi.
diſceſſionem facta eſt Rome
inquiſitio magna. Et non in
uenientes eum miſit pr̄ ipſius
pueros ſuos vt per vniuerſas
mundi partes requirerent euꝫ
quorum aliqui dum venirent
ediſſam viderunt eum int̄ ce
teros pauperes ſedenteꝫ ⁊ dā-
tes ei elemoſinam diſceſſerunt
quia eum non cognouerunt.
Ipſe autem homo dei cogno
ſcens eos glorificabat deum
dicens Gratias ago tibi do-
mine qui me vocaſti et feciſti
vt propter nomen tuum acci
perem elemoſinam de ſeruis
meis. Reuerſi auteꝫ pueri an
nunciauerunt nō inueniſſe eū
Tu autem domine miſerere

nobis. Deo gra. R. Dū vir
ſanctus vult orare cuſtos nō
ſinit intrare limen in eccleſia
Sed hunc mandat introire ⁊
cuſtodem preterire virginis
yconia. V. Hic beniamin in
exceſſu mentis ſicut in proceſ
ſu iam patet hiſtorie Sꝫ hūc
Gloria prī. Sed hunc man.
In tertio nocturnō aña. Hic q̄
facit iuſticiam et ſuat innocē
tiam vt beatus alexius i tuo
tabernaculo hoc teſtante ver
ſiculo habitabit ſupernis. Aña
Alexium preueniſti in bene-
dictionibus dulcedinis ⁊ co-
ronam poſuiſti de gemmis la
pidibus in capite eius vn̄ cuꝫ
ſanctis gaudet habūde. Aña.
Hec eſt generatio querentiuꝫ
dominum quorum poſtulatō
pre filijs hominum heredem
promeruit de celis quem ge-
nuit. Euangelium Scdm̄ lu.
In illo tempore: Dixit
ieſus diſcipul̄ ſuis: Fa-
cilius eſt camelum per fora-
men acus tranſire q̄ꝫ diuitem
intrare in regnum dei. Et rel.
Omelia venerabilis Bede
Si facilius eſt ca- preſbyteri
melum ingentibus membris
enormem anguſtum foramen
acus penetrare q̄ꝫ diuitem in
trare in regnum dei. Nullus
ergo diues intrabit in regnuꝫ
dei. Et quomō vel ī euāgelio
matheus et zacheus ⁊ ioſeph